

For så vidt angår tilladelsesindehavere, der har en EØS-tilladelse til vejgodstransport, følger det af Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EF-Tidende nr. L 279, side 1), og Rådets forordning (EF) nr. 12/98 af 11. december 1997 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern personbefordring ad vej i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EF-Tidende nr. L 4, side 10), at de ikke vil kunne omfattes af bestemmelser om anvendelse af chaufførvikarer, idet begge forordninger udtømmende har gjort op med, hvilke danske lovsbestemmelser, knyttet til udførelsen af cabotagekørslen, der kan finde anvendelse. Der vil heller ikke kunne stilles sådanne krav til tilladelsesindehavere, der udfører international vejtransport på det danske territorium, idet dette vurderes at ville være i strid med traktatens bestemmelser om den frie udveksling af tjenesteydelser. Forslaget er på denne baggrund udformet således, at der ikke stilles krav til udenlandske tilladelsesindehavere ved kørsel her i landet.

Det foreslås i stk. 2, at det i tilslutning til en tilladelse til godskørsel for fremmed regning kan godkendes, at en tilladelsesindehaver erhvervsmæssigt udlejer chauffører. Endvidere foreslås det, at tilladelsesindehavere fra andre EØS-lande vil kunne opnå en godkendelse på lige fod med danske tilladelsesindehavere.

Med den foreslåede bestemmelse indføres der således en overbygning på det eksisterende tilladelsessystem i form af en godkendelsesordning for tilladelsesindehavere, der ønsker at udleje chaufførvikarer. Der gives derved mulighed for etablering af virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver chaufførvikarvirksomhed.

Det er en betingelse for udstedelsen af godkendelsen, at vedkommende enten har eller opnår tilladelse til udførelse af godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1, eller § 4, stk. 1, 3 og 4. Dette gælder både, når der er tale om en egentlig vikarvirksomhed, og når en godskørselsvirksomhed udlejer vikarer som supplement til den almindelige godskørselsvirksomhed. Det betyder, at betingelserne for udstedelse af tilladelser til alene at udføre godskørsel skal være opfyldt i samme omfang ved udstedelse af tilladelse til godskørsel med en godkendelse til chaufførvikarvirksomhed. Med andre ord skal kravene om bopæl her i landet, medmindre andet følger af EU-retten, eller andre internationale aftaler, myndighed, økonomisk grundlag og faglige kvalifika-

tioner, herunder kravet om 3 års beskæftigelse i en gods- eller buskørselsvirksomhed, speditivirksomhed eller anden dermed beslægtet godstransportvirksomhed samt vandel være opfyldt. Endvidere må en ansøger ikke have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs, ikke have forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen 50.000 kr. og derved og ikke være dømt for strafbart forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug.

Endvidere vil det være en betingelse for en godkendelse, at ansøgeren har gennemført og bestået et vikarudlejningskursus. Der vil endvidere blive stillet et egenkapitalkrav i størrelsesordenen 350.000 kr. for virksomheder med op til to tilladelser. Egenkapitalkravet forhøjes med 40.000 kr. for hver yderligere tilladelse.

Vikarvirksomheder skal endvidere have en godkendt ansvarlig leder, der faktisk og vedvarende skal forestå vikarvirksomheden, såfremt virksomheden er etableret i selskabsform. Der vil fortsat kun være krav om én ansvarlig leder i et selskab. Dette gælder, uanset om virksomheden alene udfører godskørsel for fremmed regning, alene driver vikarvirksomhed eller driver de to former for virksomhed i forening.

For så vidt angår indehavere af tilladelse til gods- eller buskørsel udstedt i et andet EØS-land end Danmark, vil de kunne opnå godkendelse til at udøve vikarvirksomhed på grundlag af deres tilladelse, såfremt de har gennemført og bestået vikarudlejningskurset, eller kan dokumentere, at de har gennemført et kursus i et andet EØS-land, der kan sidestilles med vikarudlejningskurset. Indehaveren skal tillige opfylde egenkapitalkravet for vikarvirksomheder.

I stk. 3 foreslås det, at godskørselslovens bestemmelser om meddelelse, fornyelse, tilbagekaldelse og bortfald af tilladelser til godskørsel for fremmed regning vil finde tilsvarende anvendelse for godkendelser til at udøve vikarvirksomhed udstedt i medfør af stk. 2. Det betyder, at en godkendelse kun kan opretholdes, så længe indehaveren også har en tilladelse til godskørsel, idet godkendelsen i det hele følger tilladelsen.

Det vil alene kunne komme under overvejelse at tilbagekalde eller nægte en godkendelse fornyet, uden at det samtidig får konsekvenser for tilladelsen, såfremt der er tale om, at egenkapitalkravet for en godkendelse ikke længere er opfyldt, men stadig er opfyldt for godskørselsvirksomhedens vedkommende.

Såfremt en godkendelse er udstedt på grundlag af en tilladelse udstedt i et EØS-land, vil der kun ske tilbagekaldelse m.m. af godkendelsen.